

זוהר היומי

זוהר שמות – דף צ"ט ע"א

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וכיון דאתגלי אהדר לנרתקה מיד, ואתלבש תמן.

תרגום לעברית

בכמה מקומות הזהיר הגר על הגר (כדי) שיזהרו בו זרע הקדש, ואחר הוציא דבר נסתר מנרתיקו. וכיון שהתגלה, חוזר מיד לנרתיקו והתלבש שם.

טקסט הזוהר

כיון דאזהר על גיורא בכל אינון דוכתיו, נפק מלה מנרתקה ואתגלי, ואמר (שמות כג) ואתם ידעתם את נפש הגר. מיד עאלת לנרתקה, ואהדרת בלבושה ואתטמרת, דכתיב כי גרים הייתם בארץ מצרים, דחשיב קרא, דבגין דאתלבש מיד, לא הוה מאן דאשגח בה. בהאי נפש הגר, ידעת נשמתא קדישא במלין דהאי עלמא, ואתהניאת (ואשתאבת) מנייהו.

תרגום לעברית

כיון שהזהיר על הגר בכל אותם מקומות, יצא הדבר מנרתיקו והתגלה ואמר, ואתם ידעתם את נפש הגר. מיד נכנסה לנרתקה, וחזרה בלבוש ונטמנה, שכתוב כי גרים הייתם בארץ מצרים, שחשב הכתוב, שבגלל שמיד התלבש, לא היה מי שישגיח בו.

בְּנֶפֶשׁ הַגֵּר הָיוּ יוֹדְעֵת הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה בְּדִבְרֵי הָעוֹלָם הַזֶּה וְנִהְיִית (ושואבת) מֵהֶם.

טקסט הזוהר

פֶּתַח הַהוּא סָבָא וְאָמַר, (שמות כד) וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעָנָן וַיַּעַל אֶל הָהָר וַיְגֹ', עָנָן דָּא מֵאִי הִיא. אֵלָּא דָּא הוּא דְכִתִּיב, (בראשית ט) אֶת קִשְׁתִּי נָתַתִּי בְּעָנָן. תִּנְיָנָן, דִּהֲהוּא קִשְׁת אֲשַׁלַּחַת לְבוֹשׁוֹי, וַיְהִיב לוֹן לְמֹשֶׁה, (רכ"ט ע"א) וּבִהְיוֹתָ לְבוֹשָׁא סָלִיק מֹשֶׁה לְטוֹרָא וּמִנִּיה חָמָא מַה דְּחָמָא, וְאִתְהַנִּי מִכָּלָא. עַד הָהוּא אָתַר, אָתוּ אֵינּוֹן חֲבֵרִיָּא, וְאִשְׁתַּטְּחוּ קָמִיה דִּהֲהוּא סָבָא, וּבָכוּ וְאָמְרוּ, אֲלֵמָּלָא לָא אִתִּינָא לְעָלְמָא, אֵלָּא לְמִשְׁמַע מְלִין אֲלִין מִפּוּמָה דִּי לָן.

תרגום לעברית

פֶּתַח אוֹתוֹ זָקֵן וְאָמַר, (שם כד) וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעָנָן וַיַּעַל אֶל הָהָר וַיְגֹ'. עָנָן זֶה מֵהוּ? אֵלָּא זֶהוּ הַפְּתוּב (בראשית ט) אֶת קִשְׁתִּי נָתַתִּי בְּעָנָן. שְׁנִינּוּ שְׁאוּתָהּ קִשְׁת הַפְּשִׁיטָה אֶת לְבוֹשֶׁיהָ וְנִתְּנָה אוֹתָם לְמֹשֶׁה, וּבְאוֹתוֹ לְבוֹשׁ עָלָה מֹשֶׁה לְהָר, וּמִמֶּנּוּ רָאָה מַה שְׁרָאָה וְנִהְיָה מִהַכֵּל. עַד אוֹתוֹ מְקוֹם בָּאוּ אוֹתָם הַחֲבֵרִים, וְהִשְׁתַּטְּחוּ לִפְנֵי אוֹתוֹ זָקֵן וּבָכוּ וְאָמְרוּ, אֲלֵמָּלָא לֹא בָּאֵנוּ לְעוֹלָם אֵלָּא כְּדִי לְשִׁמְעַ דְּבָרִים אֵלּוּ מִפִּיה - דִּי לָנוּ!

טקסט הזוהר

אָמַר הַהוּא סָבָא, (אם אחרת יקח לו) חֲבֵרִיָּא, לָאוּ בְּגִין דָּא בְּלַחוּדוֹי שְׁרִינָא מְלָה, דִּהָא סָבָא בְּגִינִי, לָאוּ בְּמְלָה חָדָא עֲבִיד קִישׁ קִישׁ, וְלֹא קָרִי, כִּמָּה בְּנִי עָלְמָא בְּעָרְבוּבִיָּא בְּסִכְלָתָנוּ דְּלַהוֹן, וְלֹא חָמָאן בְּאַרְח קְשׁוּט בְּאוֹרֵייתָא, וְאוֹרֵייתָא קָרִי בְּכָל יוֹמָא בְּנִהִימוּ (נ"א ברחימו) לְגַבִּיָּהּ, (דכני נשא) וְלֹא בְּעָאן לְאַתְבָּא רִישָׁא.

אמר אותו זמן, (אם אחרת יקח לו) חברים, לא בשביל זה בלבד התחלתי את הדבר, שהרי זמן כמוני לא בדבר אחד עושה קיש קיש ולא קורא, כמה בני העולם שהם בערפובייה בתבונה שלהם, ולא רואים בדרך אמת בתורה, ותורה קוראת בכל יום בנהימה (באהבה) אליהם, ולא רוצים להשיב ראשם.

טקסט הזוהר

ואף על גב דאמינא, דהא אורייתא מלה נפקא מנרתקה, ואתחזיאת זעיר, ומיד אתטמרת. הכי הוא ודאי. ובזמנא דאתגליאת מגו נרתקה ואתטמרת מיד, לא עבדת דא, אלא לאינון דינעין בה, ואשתמודעאן בה.

תרגום לעברית

ואף על גב שאמרנו שהרי התורה הוציאה דבר מנרתקה, ונראה קטן ומיד נטמן - כך הוא ודאי. ובזמן שנתגלה מתוך נרתקה ונטמן מיד, לא עושה את זה אלא לאותם שיודעים בה ונודעים בה.

טקסט הזוהר

משל למה הדבר דומה, דאיהי (צ"ה ע"א) שפירתא בחיזו, ושפירתא בריוא, ואיהי טמירתא בטמירו גו היכלא דילה, ואית לה רחימא יחידא, דלא ידעין ביה בני נשא, אלא איהו בטמירו. והוא רחימא, מגו רחימא דרחים לה עבר לתרע ביתה תדיר, זקיף עינוי לכל סטר. איהי, ידעת דהא רחימא אסחר תרע ביתה תדיר, מה עבדת, פתחת פתחא זעירא בההוא היכלא טמירא, דאיהי תמן, וגליאת אנפקא לגבי רחימא, ומיד אתהדרת ואתכסיאת. כל אינון דהו לגבי רחימא, לא חמו ולא אסתכלו, בר רחימא בלחודוי, ומעוי ולביה ונפשיה אזלו אבתרה. וידע דמגו רחימו דרחימת ליה, אתגליאת לגביה רגעא חדא, לאתערא (ס"א לגביה רחימו ליה). הכי הוא מלה דאורייתא, לא (ר"ל ע"ב) אתגליאת, אלא לגבי רחימא. ידעת אורייתא,

דִּהְיָהוּא חֲכִימָא דְלִבָּא אֶסְחָר לְתִרְע בֵּיתָה כָּל יוֹמָא, מָה עֲבַדְתָּ, גְּלִיאת אֲנַפְהָא לְגַבִּיהָ,
מִגּוּ הֵיכְלָא, וְאַרְמִיזַת לִיה רְמִיזָא, וּמִיד אֶהְדָּרַת לְאַתְרָה וְאַתְטַמְרַת. כָּל אֵינוֹן דְּתַמָּן, לָא
יִדְעִי, וְלֹא מִסְתַּכְלִי, אֲלֵא אִיהוּ בְּלַחֲדוּי, וּמַעוּי וְלִבִּיה וְנַפְשִׁיה אֲזִיל אֲבַתְרָה. וְעַל דָּא,
אוּרִייתָא אֲתַגְלִיאת וְאַתְכַּפְּסִיאת, וְאַזְלַת בְּרַחֲמֵימוּ לְגַבִּי רַחֲמֵהָא, לְאַתְעָרָא בְּהִדְיָה
רַחֲמֵימוּ.

תרגום לעברית

מִשָּׁל לְמָה הַדָּבָר דּוּמָה? לְאַהוּבָה, שֶׁהִיא יָפָה בְּמַרְאֶה וְיָפָה בְּתַאֲרָה, וְהִיא טְמוּנָה בְּהַסְתָּר
בְּתוֹךְ הַהֵיכָל שְׁלָה, וַיֵּשׁ לָהּ אוֹהֵב יְחִידִי שֶׁלֹּא יוֹדְעִים עָלֶיהָ בְּנֵי אָדָם, אֲלֵא שֶׁהוּא
בְּנִסְתָּר. אוֹתוֹ אוֹהֵב, מִתּוֹךְ הָאַהֲבָה שֶׁאוֹהֵב אוֹתָהּ, עוֹבֵר עַל שַׁעַר בֵּיתָה תָּמִיד, מְרִים
עֵינָיו לְכָל צֵד. הִיא יוֹדַעַת שֶׁהָרִי הָאוֹהֵב סוֹבֵב שַׁעַר בֵּיתָה תָּמִיד. מָה עוֹשֶׂה? פּוֹתַחַת
פֶּתַח קָטָן בְּאוֹתוֹ הֵיכָל נִסְתָּר שֶׁהִיא שָׁם וּמַגְלָה אֶת פָּנֶיהָ לְאוֹהֲבָהּ, וּמִיד חוֹזְרַת
וְנִתְכַּפְּסִית. כָּל אוֹתָם שֶׁהִיוּ אֲצֵל הָאוֹהֵב, לֹא רָאוּ וְלֹא הִסְתַּכְּלוּ, פָּרַט לְאוֹהֵב לְבָדּוֹ, וּמַעֲזוֹ
וְלִבּוֹ וְנַפְשׁוֹ הָלְכוּ אַחֲרֶיהָ. וַיּוֹדַע שֶׁמִּתּוֹךְ הָאַהֲבָה שֶׁהִיא אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ, נִגְלִית אֵלָיו רָגַע
אֶחָד לְעוֹרֵר (אֵלָיו אֶהְבֶּה) אוֹתוֹ. כֹּךָ הוּא דָּבָר הַתּוֹרָה לֹא נִגְלָה אֲלֵא לְאוֹהֲבוֹ. יוֹדַעַת
הַתּוֹרָה שֶׁאוֹתוֹ חֲכָם לֵב סוֹבֵב שַׁעַר בֵּיתָה כָּל יוֹם. מָה הִיא עוֹשֶׂה? מַגְלָה פָּנֶיהָ אֵלָיו
מִתּוֹךְ הַהֵיכָל, וְרוֹמְזַת לוֹ רְמִיזָא, וּמִיד חוֹזְרַת לְמִקּוּמָהּ וְנִסְתַּרְתָּ. כָּל אֵלּוּ שֶׁשָּׁם לֹא יוֹדְעִים
וְלֹא מִסְתַּכְּלִים, אֲלֵא רַק הוּא בְּלָבָדּוֹ, וּמַעֲזוֹ וְלִבּוֹ וְנַפְשׁוֹ הוֹלְכִים אַחֲרֶיהָ, וְעַל זֶה הַתּוֹרָה
נִגְלִית וְנִכְסִית וְהוֹלְכַת בְּאַהֲבָה לְאַהוּבָה לְעוֹרֵר עִמּוֹ אֶהְבֶּה.

טקסט הזהור

תָּא חֲזִי, אֶרְחָא דְאוּרִייתָא כֹּךָ הוּא, בְּקִדְמִיתָא כֹּד שְׂרִיָּא לְאַתְגְּלָאָה לְגַבִּי בֵּר נָשׁ,
(בְּרַגְעָא) אֶרְמִיזַת לִיה בְּרִמִּיזוֹ, אִי יִדַּע טָב. וְאִי לֹא יִדַּע, שְׂדֵרַת לְגַבִּיהָ, וְקִרְאָתָּ לִיה פֶּתִי.
וְאַמְרַת אוּרִייתָא, לְהֵהוּא דְשְׂדֵרַת לְגַבִּיהָ, אֲמָרוּ לְהֵהוּא פֶּתִי, דִּיקְרַב הָכָא, וְאַשְׁתַּעֲזִי

בְּהִדְיָהּ. הִדָּא הוּא דְכָתִיב, (משלי ט) מִי פָתִי יָסוּר הִנֵּה חָסֵר לֵב וְגו'. קָרִיב לְגִבְהָ, שְׂרִיאַת לְמַלְלָא עֲמִיָּה, מִבְּתֵר פְּרוּכָתָא דְפָרְסָא לִיָּה, מְלִין לְפֻּמָּא אֲרַחֲוִי, עַד דִּי־סִתְכַּל זַעִיר זַעִיר, וְדָא הוּא דְרָשָׁא.

תרגום לעברית

בא וראה, כך היא דרכה של תורה: בראשונה כשמתחילה להתגלות אל האדם, (ברגע) רומזת לו ברמז. אם יודע - אז טוב, ואם לא יודע - שולחת אליו וקוראת לו פתי. והתורה אומרת לאותו ששלחה אליו: אמרו לאותו הפתי שיקרב לכאן ואדבר עמו. זהו שכתוב מי פתי יסר הנה חסר לב וגו'. קרב אליה, ומתחילה לדבר עמו מאחר פרקת שפורשת לו דברים לפי דרכו, עד שיתבונן לאט לאט, וזהו הדרש.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (צ"ט ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

לְבִתֵּר, תִּשְׁתַּעֲי בְּהִדְיָהּ, מִבְּתֵר שׁוֹשִׁיפָּא דְקִיק, מְלִין דְּחִידָה, וְדָא אִיהוּ הַגָּדָה. לְבִתֵּר דְּאִיהוּ רָגִיל לְגִבְהָ, אֲתַגְלִיַּאת לְגִבְיָהּ אֲנַפִּין בְּאֲנַפִּין, וּמְלִילַת בְּהִדְיָה כָּל רְזִין סְתִימִין דִּילָּהּ, וְכָל אֲרַחֲוִין סְתִימִין, דִּהּוּ בְּלִבָּא טְמִירִין, מִיּוֹמִין קִדְמָאִין. כְּדִין

תרגום לעברית

אחר כך תדבר עמו מאחר פשפש קטן דברי חידה, וזוהי הגדה. אחר שהתרגל אליה, נגלית אליו פנים בפנים ומדברת עמו כל הסודות הנסתרים שלה, וכל הדרכים הנסתרות שהיו שמורים בלבה מימים ראשונים, ואז אותו אדם הוא שלם, בעל תורה ודאי, בעל הבית, שהרי כל סודותיה גלתה לו, ולא רחקה ולא כסתה ממנו כלום.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

